Noi reguli privind suspendarea actelor administrative fiscale, de la 1 ianuarie 2016

În considerarea art. 278 din noul Cod de procedură fiscală, de la 1 ianuarie 2016 există modificări în regimul juridic al suspendării actelor administrative fiscale, conform art. 14 şi 15 din Legea nr. 554/2004. Principala noutate este aceea că nivelul cauţiunii va fi predeterminat de art. 278 alin. (2) din noul Cod de procedură fiscală, astfel: 10%, pentru creanţe fiscale de până la 10.000 lei; 1.000 lei + 5% din ceea ce depăşeşte 10.000 lei, pentru creanţe fiscale de până la 100.000 lei; 5.500 lei + 1% din ceea ce depăşeşte 100.000 lei, pentru creanţe fiscale de până la 1.000.000 lei; 14.500 lei + 0,1% din ceea ce depăşeşte 1.000.000 lei, pentru creanţe fiscale ce depăşeşc acest prag. Este de aşteptat ca art. 278 alin. (4) din noul Cod de procedură fiscală să genereze în practică situaţii controversate, din moment ce pare să recunoască doar în parte efectele unor hotărâri judecătoreşti de suspendare a actelor administrative fiscale.

Cota de TVA standard redusă la 20%. Cu începere de la 1 ianuarie 2016, cota de TVA standard în România a fost redusă la 20% (faţă de valoarea anterioară, aplicată în perioada 1.07.2010 – 31.12.2015, de 24%). Rămân în continuare aplicabile cotele reduse de TVA de 9% şi 5%, în cazurile şi condiţiile limitativ prevăzute de noul Cod fiscal. Ca urmare a modificării cotei de TVA, va fi nevoie să se acorde o atenţie specială situaţiilor în care, anterior datei de 1.01.2016, s-au facturat avansuri cu utilizarea cotei standard de 24%. Normele de aplicare clarifică, cel puţin în parte, asemenea situaţii.

Noua situaţie juridică a măsurilor asigurătorii aplicate de organele antifraudă fiscală. În practica fiscală au existat în 2014 şi 2015 numeroase cazuri în care s-au aplicat măsuri asigurătorii, care au fost menţinute pe o lungă perioadă de timp – uneori şi datorită insuccesului contestaţiilor judiciare împotriva acestor măsuri asigurătorii – fără a exista un control fiscal propriu-zis, care să conducă la emiterea unui raport de inspecţie fiscală şi a unei decizii de impunere. O parte din aceste măsuri asigurătorii sunt încă în forţă. Prin urmare, în cazul lor este incident art. 352 alin. (9) din noul Cod de procedură fiscală, cu trimitere la dispoziţiile art. 213 alin. (7) din noul Cod de procedură fiscală. Astfel, pentru măsurile asigurătorii aplicate de organele fiscale sau de organele antifraudă fiscală, în forţă la 1 ianuarie 2016, a început să curgă un termen de 6 luni în intervalul căruia este obligatorie clarificarea regimului juridic al obligaţiilor fiscale estimate. Dacă în acest termen de 6 luni nu se finalizează niciun control fiscal care să "definitiveze" obligaţiile fiscale, măsurile asigurătorii se desfiinţează de drept, iar bunurile, veniturile sau soldul creditor al conturilor bancare care au făcut obiectul măsurilor asigurătorii devin libere de orice sarcini. Este de aşteptat, în context, o creştere a numărului inspecţiilor fiscale, în acele cazuri în care contribuabilii au fost deja vizaţi de un control antifraudă fiscală.

Dr. Cosmin Flavius Costaş